ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 18. októbra 2007 *

Vo veci C-19/05,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 14. januára 2005,

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: N. Rasmussen, G. Wilms a H.-P. Hartvig, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Dánskemu kráľovstvu, v zastúpení: J. Molde, splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanému,

* Jazyk konania: dánčina.

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia J. Klučka, J. N. Cunha Rodrigues, P. Lindh (spravodajkyňa) a A. Arabadjiev,

generálna advokátka: V. Trstenjak,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 10. júla 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Komisia Európskych spoločenstiev sa svojou žalobou domáha, aby Súdny dvor určil, že Dánske kráľovstvo si tým, že nesprístupnilo Komisii sumu 18 687 475 DKK vlastných zdrojov a príslušné úroky z omeškania počítané od 27. júla 2000, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva Spoločenstva, a predovšetkým z článku 10 ES, ako aj z článku 2 a článku 8 rozhodnutia Rady 94/728/ES, Euratom z 31. októbra 1994 o systéme vlastných zdrojov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 293, s. 9).

Právny rámec

Systém vlastných zdrojov

2 Z článku 2 ods. 1 rozhodnutia 94/728, ktoré nahradilo rozhodnutie Rady 88/376/EHS, Euratom z 24. júna 1988 o systéme vlastných zdrojov Spoločenstiev (Ú. v. ES L 185, s. 24), vyplýva, že vlastné zdroje, ktoré vstupujú do rozpočtu Spoločenstiev, tvoria najmä:

— takzvané „tradičné“ zdroje [článok 2 ods. 1 písm. a) a b)] pochádzajúce z:

— odvodov, odmien, dodatočných alebo kompenzačných súm, dodatočných súm alebo faktorov a ostatných poplatkov stanovených, alebo ktoré stanovia inštitúcie Spoločenstiev s ohľadom na obchodovanie s nečlenskými krajinami v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky,

— poplatkov v rámci spoločného colného sadzobníka a ostatných poplatkov stanovených, alebo ktoré stanovia inštitúcie Spoločenstiev s ohľadom na obchodovanie s nečlenskými krajinami,

— takzvaný zdroj „DPH“ [článok 2 ods. 1 písm. c)] pochádzajúci z používania jednotnej sadzby platnej pre všetky členské štáty na vymeriavací základ DPH,

— takzvaný zdroj „HDP“ (hrubí domáci produkt) alebo „doplnkový“ [článok 2 ods. 1 písm. d)] pochádzajúci z aplikácie sadzby, ktorá sa má určiť podľa rozpočtového postupu vo svetle celkovej sumy všetkých ostatných príjmov, na sumu hrubých národných produktov všetkých členských štátov.

3 Článok 8 rozhodnutia 94/728 stanovuje:

„1. Vlastné zdroje Spoločenstva, na ktoré sa odvoláva článok 2 ods. 1 písm. a) a b), vyzbierajú členské štáty v súlade s národnými ustanoveniami uloženými v zákone, nariadení alebo správnom opatrení, ktoré sa prijme, ak je to potrebné tak, aby spĺňalo požiadavky predpisov Spoločenstva. Komisia v pravidelných intervaloch preskúma národné ustanovenia, ktoré jej oznámia členské štáty, zašle členským štátom úpravy, ktoré považuje za potrebné, aby sa zabezpečil ich súlad s predpismi Spoločenstva a podá správu orgánu, ktorý zodpovedá za rozpočet. Členské štáty dajú Komisii k dispozícii zdroje uvedené v článku 2 ods. 1 písm. a) až d).

2. … Rada prijme jednomyseľne na základe návrhu Komisie a po konzultácii s Európskym parlamentom ustanovenia potrebné na uplatňovanie tohto rozhodnutia a na umožnenie kontroly výberu, umožnenie prístupu Komisie a platbu príjmov, na ktoré sa odvolávajú články 2 a 5.“ [*neoficiálny preklad*]

4 Ustanovenia, na ktoré sa odvoláva článok 8 ods. 2 rozhodnutia 94/728, sú uvedené v nariadení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 z 29. mája 1989, ktorým sa vykonáva

rozhodnutie 88/376 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 155, s. 1), zmenené a doplnené nariadením Rady (Euratom, ES) č. 1355/96 z 8. júla 1996 (Ú. v. ES L 175, s. 3, ďalej len „nariadenie č. 1552/89“), ktoré nadobudlo účinnosť 14. júla 1996.

5 Druhé odôvodnenie nariadenia č. 1552/89 uvádza, že „Spoločenstvo musí mať vlastné zdroje uvedené v článku 2 rozhodnutia 88/376 … k dispozícii za čo najlepších podmienok, a musia sa teda ustanoviť úpravy zabezpečujúce, aby štáty poskytovali Komisii vlastné zdroje vyhradené pre Spoločenstvá“ [*neoficiálny preklad*].

6 Podľa článku 2 ods. 1 a 1a tohto nariadenia:

„1. Na účely uplatňovania tohto nariadenia vzniká nárok Spoločenstva na vlastné zdroje, ktoré sú uvedené v článku 2 ods. 1 písm. a) a b) rozhodnutia 88/376…, bezodkladne po splnení podmienok týkajúcich sa zápisu nároku do účtovných kníh a upovedomenia dlžníka, ktoré sú ustanovené v colných predpisoch.

1a) Dátumom vzniku nároku uvedeného v odseku 1 je dátum zápisu do účtovných kníh, ktorý je stanovený v colných predpisoch.

…“ [*neoficiálny preklad*]

7 V zmysle článku 11 nariadenia č. 1552/89:

„Akékoľvek omeškanie v prípade vkladu na účet uvedený v článku 9 ods. 1 má pre príslušný členský štát za následok vznik povinnosti platiť úroky podľa úrokovej sadzby platnej v príslušný deň pre operácie krátkodobého verejného financovania zvýšenej o dve percentá. Táto sadzba sa za každý mesiac meškania zvyšuje o 0,25 percenta. Zvýšená sadzba sa vzťahuje na celú dobu omeškania.“ [*neoficiálny preklad*]

8 Podľa článku 17 ods. 1 a 2 tohto nariadenia:

„1. Členské štáty vykonajú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že suma zodpovedajúca nárokom vzniknutým podľa článku 2 sa sprístupní Komisii tak, ako je uvedené v tomto nariadení.

2. Členské štáty sú oslobodené od povinnosti sprístupňovať Komisii sumy zodpovedajúce vzniknutým nárokom výhradne v prípade, keď z dôvodu *vis maior* tieto sumy nevybrali. Členské štáty navyše môžu považovať túto povinnosť sprístupňovať takéto sumy Komisii za bezpredmetnú v špecifických prípadoch, keď sa po dôkladnom vyhodnotení všetkých relevantných okolností jednotlivých prípadov zistí, že vyberanie je z dlhodobého hľadiska nemožné z dôvodov, ktoré nemožno prisúdiť členským štátom. …“ [*neoficiálny preklad*]

Nariadenie (EHS) č. 2913/92

9 Podľa článku 204 ods. 1 a 2 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307, ďalej len „colný kódex“):

„1. Colný dlh pri dovoze vzniká:

a) neplnením jednej z povinností vyplývajúcej z dočasného uskladnenia tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu alebo z použitia colného režimu, do ktorého bol tento prepustený;

alebo

b) nedodržaním niektorej podmienky stanovenej na prepustenie tovaru do daného režimu alebo pre udelenie zníženej alebo nulovej sadzby dovozného cla v dôsledku konečného použitia tovaru;

s výnimkou prípadov, ktoré sú uvedené v článku 203 pokiaľ sa nezistí, že nedodržanie týchto podmienok nemá podstatný vplyv na správne vykonávanie dočasného uskladnenia alebo daného colného režimu.

2. Colný dlh vzniká buď v okamihu, keď prestane byť plnená povinnosť, ktorej nesplnením colný dlh vzniká, alebo okamihom, keď je tovar prepustený do daného režimu a ak sa dodatočne zistí, že podmienky stanovené na prepustenie tovaru do uvedeného režimu alebo udelenie zníženej alebo nulovej sadzby dovozného cla v dôsledku konečného použitia tovaru neboli v skutočnosti splnené.“

10 Pokiaľ ide o zápis colného dlhu do účtovnej evidencie a jeho oznámenie dlžníkovi, článok 217 tohto kódexu stanovuje:

„1. Colné orgány vypočítajú sumu dovozného alebo vývozného cla vyplývajúcu z colného dlhu, ďalej len ‚sumu cla‘, akonáhle majú potrebné údaje, a zapíšu ju do účtovnej evidencie alebo do iného rovnocenného nosiča informácií (zápis).

…

Colné orgány nemusia po uplynutí stanovenej lehoty zapísať do účtovnej evidencie sumy cla, ktoré nebolo možné oznámiť dlžníkovi v súlade s článkom 221, odsek 3.

2. Členské štáty stanovia podrobné postupy na zapisovanie súm cla do účtovnej evidencie. Tieto postupy sa môžu odlišovať podľa toho, akú istotu majú colné orgány s ohľadom na okolnosti za ktorých colný dlh vznikol, že uvedené sumy budú zaplatené.“

11 V zmysle článku 218 uvedeného kódexu:

„1. Ak colný dlh vznikne prijatím vyhlásenia s návrhom na prepustenie tovaru do iného colného režimu ako dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla alebo v dôsledku akéhokoľvek iného úkonu, ktorý má rovnaký právny účinok ako toto prijatie, musí byť suma zodpovedajúca tomuto colnému dlhu zapísaná do účtovnej evidencie ihneď potom, ako bola vypočítaná a najneskôr v deň nasledujúci po dni v ktorom bol tovar prepustený.

…

3. Ak colný dlh vznikne za iných podmienok než tých, ktoré sú uvedené v odseku 1, je potrebné príslušnú sumu cla zapísať do účtovnej evidencie do 2 dní odo dňa, v ktorom colné orgány môžu:

a) vypočítať sumu daného cla;

a

b) určiť dlžníka.“

12 Článok 220 colného kódexu stanovuje:

„1. Ak suma cla vyplývajúca z colného dlhu nebola zapísaná do účtovnej evidencie v súlade s článkami 218 a 219 alebo ak bola zapísaná do účtovnej evidencie vo výške nižšej ako suma dlžná na základe právnych predpisov, zapíše sa suma cla, ktorá má byť vybratá alebo zostáva na vybratie do 2 dní odo dňa, kedy sa colné orgány o tejto skutočnosti dozvedeli a môžu vypočítať sumu dlžnú na základe právnych predpisov a určiť dlžníka (dodatočné zapísanie do účtovnej evidencie). Táto lehota môže byť predĺžená v súlade s článkom 219.

2. … dodatočné zapísanie do účtovnej evidencie [sa] nevykoná, pokiaľ:

…

b) sa suma cla dlžná podľa zákona nezapísala do účtovných dokladov v dôsledku chyby na strane colných orgánov, ktorú osoba zodpovedná za zaplatenie cla nemohla zistiť, pričom na svojej strane konala v dobrej viere a dodržala všetky ustanovenia vyplývajúce z platných právnych predpisov týkajúcich colného vyhlásenia;

…“

13 Článok 221 tohto kódexu stanovuje:

„1. Akonáhle je suma cla zapísaná do účtovnej evidencie, musí byť oznámená dlžníkovi v súlade s ustanovenými postupmi.

…

3. Oznámenie dlžníkovi sa neuskutočňuje po uplynutí lehoty troch rokov odo dňa, kedy vznikol colný dlh. Avšak tam, kde colné orgány nemohli určiť presnú sumu splatnú podľa zákona v dôsledku konania, ktoré by mohlo viesť k trestnému súdnemu konaniu, sa môže takéto oznámenie, pokiaľ to povoľujú platné právne predpisy, urobiť po uplynutí takejto trojročnej lehoty.“

14 Článok 239 colného kódexu je formulovaný takto:

„1. Dovozné clo alebo vývozné clo môže byť vrátené alebo odpustené aj v iných prípadoch, než sú uvedené v článkoch 236, 237 a 238:

— ak bude stanovené v súlade s postupom výboru,

— ak vyplýva z okolností, ktoré nie je možné považovať za podvodné konanie alebo hrubú nedbanlivosť dotknutej osoby. Prípady, kedy je možné toto ustanovenie uplatniť, a postupy na ich uplatnenie sa stanovia v súlade s postupom výboru. Vrátenie alebo odpustenie môže podliehať zvláštnym podmienkam.

2. Clo môže byť vrátené alebo odpustené z dôvodov uvedených v odseku 1 na základe žiadosti podanej príslušnému colnému úradu do 12 mesiacov odo dňa, kedy bola suma cla dlžníkovi oznámená.

Vo výnimočných a riadne odôvodnených prípadoch však colné orgány môžu túto lehotu predĺžiť.“

15 Článok 869 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 2913/92 (Ú. v. ES L 253, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3), zmenené a doplnené nariadením Komisie ES č. 1677/98 z 29. júla 1998 (Ú. v. ES L 212, s. 18; Mim. vyd. 02/006, s. 3, ďalej len „nariadenie č.°2454/93“) stanovuje:

„Colné orgány sa samy rozhodnú neevidovať nevybrané clo v účtovnej evidencii:

…

b) v prípadoch, v ktorých sú toho názoru, že sú splnené podmienky ustanovené v článku 220 (2) (b) [colného] kódexu za predpokladu, že suma nevybraná od príslušného prevádzkovateľa v súvislosti s jednou alebo viacerými vývoznými alebo dovoznými operáciami, čo však vyplýva z jedinej chyby, je menšia ako 2 000 [eur];

…“

16 Článok 871 prvý odsek nariadenia č. 2454/93 stanovuje:

„V prípadoch iných ako prípady uvedené v článku 869, ak sú colné orgány buď toho názoru, že sú splnené podmienky ustanovené v článku 220 (2) (b) kódexu, alebo majú pochybnosti o presnej pôsobnosti kritérií toho ustanovenia v súvislosti s konkrétnym prípadom, tieto orgány predložia prípad Komisii, aby mohlo byť prijaté rozhodnutie v súlade s postupom ustanoveným v článkoch 872 až 876…“

Skutkové okolnosti sporu a konanie pred podaním žaloby

17 V roku 1990 dánske orgány povolili podniku (ďalej len „dovážajúci podnik“) dovoz tovaru určeného na výrobu kontajnerov s pozastavením cla v režime „konečného použitia“ uplatňovaného v súvislosti s „tovarom určeným na zapracovanie do lodí, člnov alebo ostatných plavidiel… na účely ich stavby, opravy, údržby alebo prestavby

a v súvislosti s tovarom určeným na upevnenie na takýchto lodiach, člnoch alebo iných plavidlách alebo na ich vybavenie“ v zmysle oddielu II A bodu 1 prílohy nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o tarifnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, s. 1; Mim. vyd. 02/002, s. 382), zmenené a doplnené nariadením Komisie (EHS) č. 2886/89 z 2. augusta 1989 (Ú. v. ES L 282, s. 1).

18 Po vykonaní kontroly 25. až 29. marca 1996 informovala Komisia dánske orgány, že povolenie na dovoz týchto tovarov s oslobodením od cla je založené na nesprávnom výklade použitých ustanovení, pretože kontajnery neboli určené na to, aby boli upevnené na lode, člny a ostatné plavidlá. Komisia požiadala tieto orgány, aby ukončili takúto prax a skonštatovala, že z dôvodu ich nedbanlivosti sú zodpovedné až do výšky sumy vlastných zdrojov, ktoré neboli vybraté Spoločenstvom.

19 Dňa 30. decembra 1997 dánske orgány informovali dovážajúci podnik o stanovisku Komisie k povoleniu na dovoz v režime konečného použitia, avšak bez toho, aby potvrdili a uplatnili dovozné clo od 1. januára 1998. Napriek tomu dánske orgány súhlasili s tým, aby povolenie zostalo aj po tomto dátume i naďalej v platnosti pod podmienkou, že dovážajúci podnik prijme riziko, že sa clo bude vymáhať podľa článku 204 colného kódexu. Dánske orgány sa podľa článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu rozhodli dodatočne nezapísať do účtovnej evidencie dovozné clo dlžné až do tohto dátumu, a to bez toho, aby v tomto ohľade konzultovali Komisiu.

20 Od 3. februára 1998 dánske orgány pozbavili dovážajúci podnik výhody režimu konečného použitia a nahradili ho povolením režimu aktívneho zošľachťovacieho

styku. Dovážajúci podnik mohol pokračovať v dovoze tovarov oslobodených od cla, ktoré slúžili na výrobu námorných kontajnerov určených na vybavenie kontajnerových lodí, ktoré sa následne vyvážali.

21 Pokiaľ ide o obdobie od 1. januára do 3. februára 1998 Komisia požiadala listom 22. júla 2004 Dánske kráľovstvo o zaplatenie sumy 1 479 016 DKK zodpovedajúcej výške cla, od ktorého bol dovážajúci podnik oslobodený z dôvodu režimu konečného použitia. Rozhodnutím REC 12/03 z 19. mája 2004 (ďalej len „rozhodnutie 12/03“) Komisia uzavrela, že je potrebné dodatočne zapísať do účtovnej evidencie clo, ale, že dovážajúci podnik môže byť podľa článku 239 od neho oslobodený. Keďže Komisia konštatovala, že zo strany dánskych úradov nedošlo k žiadnemu pochybeniu počas tohto obdobia, listom z 21. februára 2005 oznámila, že nebude považovať Dánske kráľovstvo za zodpovedné z nezaplatenia vlastných zdrojov týkajúcich sa uvedeného obdobia.

22 Pokiaľ ide o obdobie od 1. januára 1994 do 31. decembra 1997, Komisia listom z 9. novembra 1998 požiadala dánske orgány o zaplatenie cla bez úrokov vo výške 18 687 475 DKK, ktoré mali vybrať. Po skončení výmeny korešpondencie Komisia začala konanie podľa článku 226 ES. Po tom, ako umožnila Dánskemu kráľovstvu listom z 31. januára 2002, aby predložilo svoje pripomienky, 31. októbra 2002 vydala odôvodnené stanovisko, ktorým tento členský štát vyzvala na prijatie opatrení potrebných na dosiahnutie súladu s týmto stanoviskom v lehote dvoch mesiacov od jeho doručenia.

23 Keďže Komisia nebola spokojná s odpoveďou Dánskeho kráľovstva na toto odôvodnené stanovisko, podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

O žalobe

Argumentácia účastníkov konania

24 Komisia tvrdí, že Dánske kráľovstvo nesplnilo svoju povinnosť zistiť a sprístupniť Komisii vlastné zdroje zodpovedajúce sume 18 687 475 DKK, pretože sa oprelo o nesprávny výklad colnej právnej úpravy, pokiaľ išlo o oslobodenie dovážajúceho podniku od cla z dôvodu režimu konečného použitia počas obdobia od 1. januára 1994 do 31. decembra 1997. V tomto ohľade uvádza rozsudok z 15. novembra 2005, Komisia/Dánsko (C-392/02, Zb. s. I-9811).

25 Komisia zdôrazňuje, že členské štáty sú povinné zistiť vlastné zdroje Spoločenstva aj napriek tomu, že namietajú jeho pohľadávku (rozsudok Komisia/Dánsko, už citovaný, bod 60). Dánske orgány konali na svoje vlastné riziko a zodpovednosť tým, že zotrvali na výklade režimu konečného použitia po tom, ako ho Komisia namietala v 1996. Dánske orgány neinformovali dovážajúci podnik pred 30. decembrom 1997 a nesplnili si svoju povinnosť stanovenú podľa článku 871 nariadenia č. 2454/93 obrátiť sa na Komisiu, aby sa vyjadrila k prípadnému uplatneniu článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu.

26 Komisia pripomína, že nepovažovala Dánske kráľovstvo za zodpovedné z nezaplatenia vlastných zdrojov za obdobie od 1. januára 1998 do 3. februára 1998. Rozhodnutie 12/03 vzťahujúce sa na toto obdobie nie je v tejto veci relevantné.

27 Pokiaľ ide o obdobie od 1. januára 1994 do 31. decembra 1997, Komisia sa domnieva, že okolnosti tejto veci sa neodlišujú od veci, ktorá sa skončila už citovaným rozsudkom Komisia/Dánsko. Konkrétne nesúhlasí s tvrdením, podľa ktorého dovážajúci podnik mohol požívať od začiatku tohto obdobia výhodu režimu aktívneho zošľachťovacieho styku, ktorý vylučuje akúkoľvek ujmu Spoločenstva. Uvádza, že toto tvrdenie nie je založené na čisto hypotetickej úvahe, a kladie dôraz na skutočnosť, že podmienky priznania režimu aktívneho zošľachťovacieho styku stanovené podľa článkov 114 až 129 colného kódexu sa podstatne líšia od podmienok režimu konečného použitia. Komisia dodáva, že v čase skutkových okolností bolo v každom prípade vylúčené, aby sa udelilo spätné povolenie na režim aktívneho zošľachťovacieho styku. Komisia teda usudzuje, že Dánske kráľovstvo sa preto, aby sa vyhlo zodpovednosti, nemôže obmedziť len na tvrdenie, že na dovážajúci podnik sa mohol vzťahovať aktívny zošľachťujúci styk.

28 Dánske kráľovstvo pripúšťa, že colné orgány sa opreli o nesprávny výklad príslušnej právnej úpravy, keď priznali dovážajúcemu podniku režim konečného použitia. Napriek tomuto pochybeniu sa Dánske kráľovstvo domnieva, že predmetná vec sa v podstatnom bode odlišuje od tej, ktorá skončila už citovaným rozsudkom Komisia/Dánsko. Spoločenstvo nestratilo žiadny zdroj z dôvodu pochybení, ktorých sa dopustili dánske orgány, pretože na dovážajúci podnik sa mohlo v každom prípade vzťahovať oslobodenie od cla na základe aktívneho zošľachťovacieho styku.

29 Dánske kráľovstvo pripomína, že v uvedenom rozsudku analýza Súdneho dvora spočíva na zásade vyrovnaného rozpočtu, podľa ktorej sa musí deficit príjmov kompenzovať buď iným vlastným zdrojom, alebo prispôsobením výdajov (rozsudok Komisia/Dánsko, už citovaný, bod 54). V tomto prípade túto rovnováhu nemožno spochybniť, lebo samotná Komisia ju uznala. Konkrétne rozhodnutie 12/03 preukazuje, že Spoločenstvo neutrpelo ujmu, pokiaľ ide o obdobie od 1. januára 1998 do 3. februára 1998 alebo od 1. januára 1994 do 31. decembra 1997.

30 Dánske kráľovstvo uvádza, že dovážajúci podnik v roku 1990 požiadal o režim aktívneho zošľachťovacieho styku, na ktorý mal nárok. Na základe nesprávneho výkladu príslušných ustanovení právnych predpisov dánske orgány vyzvali tento podnik, aby požiadal o režim konečnej spotreby. Ak sa režimy konečnej spotreby a aktívneho zošľachťovacieho styku odlišujú, potom podľa členského štátu dovážajúci podnik získal oslobodenie od cla.

31 Za týchto okolností sa Dánske kráľovstvo nedomnieva, že si svoje povinnosti nesplnilo, pretože pochybenie, ktorého sa dopustili colné orgány, zostalo bez následkov na rozpočet Spoločenstva.

Posúdenie Súdnym dvorom

32 Členské štáty sú povinné zistiť vznik nároku Spoločenstiev na vlastné zdroje, akonáhle colné orgány majú potrebné údaje a následne sú spôsobilé vypočítať sumu cla vyplývajúcu z colného dlhu a určiť dlžníka, a to nezávisle od otázky, či sú naplnené kritériá na uplatnenie článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu, a teda či sa môže, alebo nie vykonať zápis do účtovnej evidencie a dodatočný výber daného cla. Za

týchto okolností si členský štát, ktorý sa zdrží zistenia vzniku nároku Spoločenstiev na vlastné zdroje a sprístupnenia zodpovedajúcej sumy Komisii bez toho, aby bola naplnená jedna z podmienok ustanovených v článku 17 ods. 2 nariadenia č. 1552/89, neplní svoje povinnosti vyplývajúce z práva Spoločenstva a najmä z článkov 2 a 8 rozhodnutia 94/728 (rozsudok Komisia/Dánsko, už citovaný, bod 68).

33 V danej veci je preukázané, že dánske orgány z dôvodu ich pochybenia opomenuli vybrať dlžné dovozné clo za obdobie od 1. januára 1994 do 31. decembra 1997. Vďaka tomuto pochybeniu nevykonali zápis a dodatočný výber tohto cla podľa ustanovení článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu.

34 Keďže sa neskôr zistilo, že jedna z uvedených podmienok na priznanie režimu konečnej spotreby nie je splnená, článok 204 ods. 2 colného kódexu stanovuje vznik colného dlhu dovážajúceho podniku v momente, keď sa tovar dostal do tohto režimu. Od 31. decembra 1997 po odňatí povolenia, ktoré bolo priznané v 1990 na uvedený režim, nemohol dovážajúci podnik spätne získať povolenie na režim aktívneho zošľachťovacieho styku. Otázka, či tento podnik v 1990 mohol splniť stanovené podmienky na získanie povolenia na režim aktívneho zošľachťovacieho styku, a v prípade kladnej odpovede, či Spoločenstvo bolo oprávnené na prístup k vlastným zdrojom bez toho, aby došlo k poškodeniu jeho finančných záujmov, nie je relevantná.

35 V každom prípade je dôležité pripomenúť, že samotné nedodržanie povinnosti uloženej pravidlom Spoločenstva predstavuje nesplnenie povinnosti a úvaha o tom, že toto nedodržanie povinnosti nespôsobilo negatívne následky, nie je relevantná (rozsudky z 11. apríla 1978, Komisia/Holandsko, 95/77, Zb. s. 863, bod 13; z 27. novembra 1990, Komisia/Taliansko, C-209/88, Zb. s. I-4313, bod 14, a z 1. februára 2001, Komisia/Francúzsko, C-333/99, Zb. s. I-1025, bod 37).

36 Pokiaľ ide o článok 10 ES, tiež uvádzaný Komisiou, nie je potrebné určiť nesplnenie všeobecných povinností obsiahnutých v ustanoveniach tohto článku, odlišujúce sa od zisteného nesplnenia osobitných povinností Spoločenstva, ktoré Dánske kráľovstvo bolo povinné dodržať predovšetkým na základe článkov 2 a 8 rozhodnutia 94/728.

37 Treba preto určiť, že Dánske kráľovstvo si tým, že dánske orgány nesprístupnili Komisii sumu 18 687 475 DKK vlastných zdrojov a príslušné úroky z omeškania počítané od 27. júla 2000, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva Spoločenstva a predovšetkým z článkov 2 a 8 rozhodnutia 94/728.

O trovách

38 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazať Dánske kráľovstvo na náhradu trov konania a Dánske kráľovstvo nemalo úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Dánske kráľovstvo si tým, že nesprístupnilo Komisii sumu 18 687 475 DKK vlastných zdrojov a príslušné úroky z omeškania počítané od 27. júla 2000, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva Spoločenstva a predovšetkým z článkov 2 a 8 rozhodnutia Rady 94/728/ES, Euratom z 31. októbra 1994 o systéme vlastných zdrojov Európskych spoločenstiev.**

2. **Dánske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.**

Podpisy